

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku H. K. i J. K.

przy uczestnictwie F. S., J. S., Powiatu R., Gminy K., W. W. i Z. W.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestników F. S. i J. S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 17 marca 2016 r., sygn. akt V Ca [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od uczestników postępowania F. S. i J. S. na rzecz wnioskodawców H. K. i J. K. kwotę 394 (trzysta dziewięćdziesiąt cztery) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność

postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w R. z dnia 17 marca 2016 r. uczestnicy postępowania J. S. i F. S. oparli wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Przedstawione przez skarżących zagadnienie prawne oraz argumenty przywołane przez z nich we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w swej istocie stanowią bowiem, niedopuszczalną ze względu na treść art. 398³ § 3 k.p.c. próbę kwestionowania ustaleń faktycznych i oceny dowodów dokonanych przez Sąd drugiej instancji. Sąd drugiej instancji prawidłowo wyjaśnił, że ocena opinii biegłego podlega ocenie sądu tak, jak każdy inny dowód przeprowadzony w sprawie. Natomiast o tym, według jakiego kryterium dokonuje się rozgraniczenia decyduje sąd na podstawie oceny całego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, a nie biegły sądowy. Nie ma przeszkód do wykorzystania opinii biegłego geodety przez sąd, jeżeli z treści opinii wynika przebieg granicy, według kryterium rozgraniczenia przyjętego przez sąd, chociażby wnioski biegłego co do kryterium, według którego powinno nastąpić rozgraniczenie, nie były zgodne ze stanowiskiem zajęтым przez sąd.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na wniosek wnioskodawców zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną na podstawie 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. oraz przepisów § 21 w zw. z § 15 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw